

MALDOS IR VIEŠPATIES GARBINIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

Šv. Kazimiero parapija

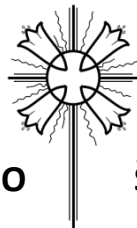
2018m. kovas

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- ***Kad visa Bažnyčia pripažintų dvasinio įžvalgumo ugdymo svarbą asmenims ir bendruomenėms.***
(popiežiškoji kovo mėnesio intencija)
- Kad Gavėnios metu priimtumėme malonę, kuri mums padėtų atsinaujinti ir dėti didesnes pastangas nuoširdžiai atgailauti.
- Kad Bažnyčios kunigai ir pamokslininkai atidžiai klausytųsi Dievo žodžio ir skelbtų Evangeliją su visišku įsitikinimu.
- Kad tiems, kurie ruošiasi tapti Bažnyčios nariais per Velykas, jų paskutiniosios pasiruošimo dienos būtų palaimingos.
- Kad pagarba gamtai išsivystytų į supratimą, jog visa kūrinija yra Dievo rankų darbas, duota žmonių žinion ir atsakomybei.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad kiekvieno žmogaus gyvybė, nuo jos pradžios akimirkos iki natūralaus galo, būtų apsaugota.
- Kad net sunkiausiuose gyvenimo momentuose, vieniši ir nuliūdusieji būtų paliesti Dievo gelbėjančios rankos.
- Kad visi, kurie meldžiasi, būtų užtikrinti maldos galia.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

kovo 2d. – **Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos garbinimas ryte** 8:00 - 9:00v.r. bažnyčioje

kovo 14d. – **Eucharistijos garbinimas vakare** 6:00-7:00v.v. bažnyčioje

Collinwood parapijų telkinio Gavėnios Mišios, 7:00v.v.

kovo 5d. – St Jerome parapijoje

kovo 12d. – Holy Redeemer parapijoje

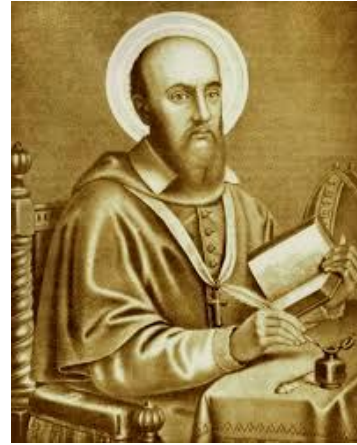
kovo 19d. – **Atgailos sakramento pamaldos** St. Mary parapijoje

KOVO MĖNESIO ŠVENTASIS

ŠV. TURIBIJUS DE MOGROVEJO

vyskupas
(1538-1606)

kovo 23d.

Kristus sakė, "Aš esu Tiesa." Jis nesakė, "Aš esu paprotys."

(Turibijus cituodamas Tertulijoną)

Turibijus buvo baigęs teisę ir dėstė teisę plačiai žinomame teologijos centre, Salamanca Universitete. Jis buvo paskirtas vyriausiuoju teisėju Inkvizicijos tesimuose Granadoje, kur jis protingai ir saikiai darė sprendimus. Kiekvienas Turibijaus darytas sprendimas buvo persmelktas jo šventumu ir drąsa. Kai Lima miesto vyskupas mirė 1575m., Turibijus buvo paskirtas į jo vietą, nors ir būdamas pasaulietis. Nors iš pradžių jis tam priešinosi, Turibijus buvo įšventintas kunigu, konsekruotas vyskupu, ir išsiųstas laivu į Naująjį Pasaulį. Dievui buvo reikalingas vyras, nešantis Kristaus mokymus, Jo taiką ir teisybę į Pietų Amerikos Bažnyčią, kurios daugelis kunigų buvo ispanų užkariautojų šalininkai ir buvo apleidę jų atsakomybę rūpintis vargšais.

Turibijus ryžosi įgyvendinti pakeitimus, padarytus Trent Suvažiavime. Jis nepasidavė priešininkams ir sugriežtino išglebusių kunigų elgesį. Jis kėlė neteisybes į viešumą ir rūpinosi apsaugoti vargšus. Jis nenuilstamai dirbo visoje milžiniško dydžio vyskupijoje ir keliavo tūkstančius mylių pajūriu, kalnais ir per džiungles aplankyti tikinčiuosius.

Turibijus mirė kaip jis gyveno. Jis jau buvo senyvo amžiaus, kai lankydamas misiją susirgo. Priėmęs Paskutiniojo Patepimo sakramentą, jis mirė mažame kalnų miestelyje. Jis buvo pakeltas į šventuosius 1731ir pagerbtas kaip pavyzdys žmogaus kupino šventumo, apaštališko uolumo, ir nesvyruojančiai nešančio tiesą.

Šaltinis: 365 SAINTS by Woodeene Koenig-Bricker; SAINTS AND FEAST DAYS, Loyola University Press;
IN HIS LIKENESS, Rev. Charles E. Yost; SAINT OF THE DAY, Leonard Foley, O.F.M., Editor

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO

Tiesa

#2468 Tiesa, kaip teisingas žmogaus elgesys ir teisinga jo kalba, vadinasi *tiesumas*, nuoširdumas arba atvirumas. Tiesa, arba tiesumas, yra dorybė, leidžianti teisingai elgtis ir sakyti teisybę, išvengiant dviveidiškumo, apsimetinėjimo ir veidmainystės.

#2470 Kristaus mokinys yra pasiryžęs „gyventi tiesoje“, tai yra gyventi kukliai, sekdamas Išganytojo pavyzdžiu ir būdamas ištikimas Jo tiesai. „Jei sakytume, kad bendraujame su Juo, o vaikščirotume tamsoje, meluotume ir nevykdytume tiesos“ (1 Jn 1, 6).

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

Gailestingumo Darbai

GAILESTINGUMO DARBAI KŪNUI

1. Išalkusį pavalgydinti.
2. Ištroškusį pagirdyti.
3. Vargšą aprengti.
4. Keleivį priglausti.
5. Kalinį sušelpiti.
6. Ligonį aplankyti.
7. Mirusį palaidoti.

GAILESTINGUMO DARBAI SIELAI

1. Nemokantį pamokyti.
2. Abejojančiam patarti.
3. Nuliūdusį paguosti.
4. Pikta darantį sudrausti.
5. Įžeidimus atleisti.
6. Nuoskaudas nukęsti.
7. Melstis už gyvus ir mirusius.

MŪSŲ PAGALBA VARGE YRA VIEŠPATS

Gavėnios mąstymas #2

Krikščioniškasis savęs atsižadėjimas mus kviečia augti į naująjį „aš,“ tačiau šioje kelionėje mes netampame **kažkuo kitu** negu kas esame, o tampame **visiškai tuo** kas esame – tuo, kuo buvome padaryti krikšto dieną, kuomet buvome nukalti į naują kūrinį. Kas yra tas naujasis „aš“ krikščioniškojoje sampratoje? Kaip galime į jį jaugti? Galimybė priimti naująją žmogaus prigimtį mums atsiveria Kristuje, kuris yra tikrasis žmogiškumo veidas. Kuo labiau esame traukiami į bendrystę su Juo ir augame į Jo atvaizdą, juo labiau tampame tikrais žmonėmis. Tai nėra įsigijimo procesas, o verčiau atsižadėjimo procesas. Kai atsižadame dalykų, nusivelkame tas mažas, mus apsaugojančias tikroves, kurios mus slepia nuo savęs ir trukdo gyvenimui bendraujant su kitais. Atsižadėdami dalykų nerodome kiek esame stiprūs, o verčiau iš kur kyla mūsų tikroji stiprybė – iš Dievo, kuris mus sukūrė, kuris mus suformavo, kuris mus laiko Savo saugoje.

Mūsų visuomenėje savęs atsižadėjimas yra revoliucinis veiksmas. Mūsų pasaulyje esame raginami save apibudinti pagal kiek turime nuosavybių, pagal tai ką turime, ir kiek galime įsigyti. Mūsų norai yra vulgarizuojami ir išnaudojami, taip kad esame gundomi trokšti nebūto pasitenkinimo. Esame apsupti vilionių, ir mums yra peršama mintis, kad galime būti kuo norime, bet tik jei įsigysime kažką, turėsime kažką, ar pasiglemšime kažką kitą. Kuomet savęs atsižadame, neatsisakome esminių dalykų, o sakome „Šitos smulkmenos, kuriomis pasikliauju, nėra aš. Jos yra mažiau negu aš.“ Atsižadėdami šių dalykų padarome vietos tam vienam, labiausia reikalingam dalykui, ir kas būtų svarbiau negu Dievas? Savęs atsižadėjimas nesirūpina kažką atsiekti; jis veda mus rūpintis mylėti ir mylėti artimą. Mylėti meile Dievo, kuris save atidavė į nuodėmingų vyrų ir moterų rankas ir užkūrė mūsų pelenus degti Šventosios Dvasios ugnimi. Mūsų gyvenimas nėra nuolatinis gavimas dalykų, o verčiau atsidavimas, ir tik tai darydami, gauname tą neįkainojamą dovaną. Gyvenimo esmėje slypi galimybė vis pradėti iš naujo, ir kaskart pradėdami iš naujo vis randame tą nesikeičiančią ir ištikimą dieviškosios ugnies meilę.

Autorius: Father Allan James White, O.P.

(buvęs English Province of the Order of Preachers vyresnysis provincijolas;

šiuo metu St. Mary's mokyklos vice direktorius ir reziduojantis kunigas St. Mary parapijoje El Centro, California)